

skärning, hvilkas två hvarandra motstående sidor bestå af metallväf; i botten lägges ett omkring 4 tums lager af humusjord och sandblandad lera. I lådorna placeras ett antal nunnehonor, hvilka angripits af *Tachina*. I Oktober borra fluglarverna sig ned i jorden, och därefter aflägsnas fjärliliken. Följande året i slutet af juni utsättas lådorna öppnade inom sådana skogsbestånd, som då äro angripna af nunnan eller någon besläktad spinnareart. Förf. tror, att på detta billiga sätt härjningar böra kunna betydligt minskas och antagligen inskränkas till en endast tvåårig, i stället för såsom eljest vanligen är fallet, en treårig härjning.

J. Meves.

UTROTNINGSMEDEL.

Mot flugor. Mr F. J. BUCKELL var mycket besvärad af dessa insekter och för att hålla dem på afstånd använde han oljan af feberträdet (*Eucalyptus*), som smordes rikligt på nacken och i ansiktet. Resultatet blef det bästa.

Kastanieborrens (*Melolontha Hippocastani* FABR.) larver skola enligt uppgift kunna aflägsnas från trädskolor, om man här och där mellan plantorna nedgräfvit tygtrasor, doppade i fotogen.

Mot bladlöss. Enligt Miss ORMEROD (Rep. injur. Insects, 16, London 1893, s. 19.) skall ett i England såsom handelsvara tillgängligt medel, där kalladt »Chiswick Compound», vara mycket användbart mot ofvannämnda skadedjur. Det består af 225 gram såpa, 112 gram fint pulveriseradt svafvel och lika mycket sot, som utröres i ett ämbar hett vatten, och sedan detta svalnat, strilas öfver de af bladlöss angripna växterna. Bladlöss på hägg hafva dödats medelst starkt utspädd fotogenemulsion, utan att trädet däraf tagit ringaste skada. Medlet har visat sig vara verksamt mot sköldlöss och *Lophyrus*-larver på barrträd.

COL. WRIGHT RIVES på Rives station i Maryland har erhållit förträffligt resultat genom att använda tobaksrök mot bladlöss i

sina stora drifhus. Den största faran vid bruket af detta medel ligger uti värmen hos röken och denna afvänder han genom följande tillvägagående. Tobakspulver (snus) tillpackas i en blomkruka, hvilken sedan borttages, hvarefter snusmassan bildar en afstympad kägla. I spetsen af denna göres ett hål af en half tums djup och i detta ingjutes en tesked fotogen. Efter några minuters förlopp påtändes snuset i detta hål medelst en tändsticka, och hela käglan förbrinner så småningom och lämnar en intensiv och obetydligt varm rök. (Insect Life, Vol. VI, 1893, p. 278).

Jordloppers fördrifvande från kål- och rofplantor. D:r J. RITZEMA BOS i Wageningen (Holland) har lyckats fullkomligt härutinnan å en jordbit, där nyssnämnda rotfruktsplantor hotades att inom ett par dagar uppätas af jordloppor. Medlet bestod af sand, 4 liter (hvarför ej sågspån eller torfnull?), som omsorgsfullt blandades med en liter fotogen, hvarefter den ströddes öfver jorden och plantorna. Jordstycket bredvid, där intet medel begagnats, blef renätet totalt. Först fem dagar efter operationen inställde sig en och annan jordloppa, men det dröjde två veckor innan hela svärmen återvände, och då hade plantorna uppnått den storlek, att angreppet blef af föga betydelse. (Zeitschr. f. Pflanzenkrankheiten, IV B. s. 149).

Mot **hvitgördlade törnrossågstekeln** (*Emphytus Cinctus* L.) och *Cladius Pectinicornis* FOURCR. användes i Nordamerika en infusion, bestående af 56 gram pulveriserad prustrot (*Helleborus Niger*) och 7—10 liter vatten, hvilken strilas öfver bladen på rosenbuskar, som äro angripna af nämnda sågsteklars larver. (Insect Life, Vol. V, 1892, s. 11).

Hömasken (*Asopia Costalis* FABR.). Denna i Europa hemmahörande mottfjäril (pyralid) är numera ett svårt skadedjur i Nordamerika, där den förtär höet i stackar och lador samt har med anledning häraf fått namnet »The clover hay-worm» d. v. s. klöfverhömasken. Dess lefnadssätt beskrifves af prof. RILEY i hans »Sixth report of insects of Missouri», p. 102, och F. M. WEBSTER, entomolog vid »Ohio agricultural Experiment Station», omnämner skadedjuret i »Insect Life», Vol. IV, p. 121 (1891). Mr W. besökte en farm i Ohio den 27 april och såg där ute på ett fält en höstack, vägande vid pass 20 tons och bestående

af en fjärdedel klöfver och tre fjärdedelar timotej, i hvilken fullt ut 50 procent af höet var förstördt genom nämnda fjärillarver. Många af dessa togos till vara och lifnärde sig sedermera af torrt hö uti larvburar samt förpuppades i slutet af maj. Fjärilar utkläcktes efter omkring tre veckor och infördes i en bur, där klöfver var planterad. Dessa lade efter all sannolikhet ägg uti blomhufvudena på klöfvern, ty den 1 juli syntes såväl nyss utkläckta som halfvuxna larver bland blommorna, hvilka då voro bruna. Den 6 augusti uttogos såväl puppor som fullvuxna och mindre larver och två dagar senare utkläcktes fjärilar. Dessa insläpptes äfven i en bur, där det växte klöfverplantor. I blomhufvudena funnos larver den 15 augusti. Af dessa observationer drog Mr W. den slutsats, att äggen läggas på plantorna å fälten och att larverna sedermera medfölja till stacken eller höskullen, samt att de där utkläckta fjärilarna lägga ägg i höet i början af augusti. Att skydda höstackarna mot dessa skadedjur blir ingen lätt sak, synnerligast som parasiters bistånd är tvifvelaktigt, åtminstone i Nordamerika, där inga sådana på larven ännu äro anträffade.

För nattfjärilsamlare. I en engelsk tidskrift rekommenderar Rev. C. R. N. BURROW träsprit (methylated spirit) såsom varande ännu bättre än rom, att drypas på de äpplebitar, man använder till lockbete för nattfjärilar. Ehuru det kan förefalla något märkvärdigt, att en sådan vätska skall kunna utöfva dragningskraft på fjärilarna, kan ju försök därmed göras.

Ekoxen (*Lucanus Cervus* LIN.) lär kunna hållas länge vid lif i fångenskap, om den fodras med sockrad hallonsaft, enligt uppgift i »Societas entomologica», N:o 7, 1894.

Skador genom risvifveln (*Calandra Oryzae*) i Ostindien. Mr E. C. COTES, direktör för indiska museet i Calcutta, berättar de förluster, som nämnda lilla skalbagge förorsakar genom att angripa hvete där i landet till ej mindre än 150,000 pund sterling. Dessutom angriper den äfven ris.

Sven Lampa.